

Høringssvar i forbindelse med høring af udkast til forslag til lov om ændring af husdyrgodkendelsesloven, udsendt i høring i perioden 11. august – 19. august 2010.

Indholdsfortegnelse

1. Økologisk Landsforening
2. Dansk Pelsdyrsforening
3. DMU
4. Landbrug og fødevarer
5. Danmarks naturfredningsforening
6. Fødevareministeriet

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

19. august 2010

Høringssvar til lov om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug

Økologisk Landsforening vil indledningsvist takke for det informationsmøde den 17. august, som Miljøstyrelsen inviterede til. Det gav en bedre indsigt i hvilke ændringer, der vil blive fremlagt til Husdyrgodkendelsesloven.

Foreningen skal også gøre opmærksom på, at foreningen hverken gennemgik eller afgav høringssvar til selve husdyrgodkendelsesloven tidligere på året, og foreningen har ikke haft mulighed for at indhente tilstrækkelige faglige oplysninger til at vurdere konsekvenserne af de fremlagte ændringsforslag.

Foreningen hæfter sig ved, at myndighederne tilsyneladende heller ikke har forholdt sig til konsekvenserne af de fremlagte ændringer for det økologiske landbrugs udviklingsmuligheder. Konsekvenserne for det økologiske jordbrug er slet ikke behandlet og omtalt i bemærkningerne til lovforslaget.

I forbindelse med det generelle ammoniakkrav er der indgået politisk forlig i 2006 vedrørende undtagelser for husdyrproduktioner i åbne staldanlæg samt udegående dyr. Forliget er udtrykt i bilag 3 i husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen. Denne del af det politiske forlig må tages i betragtning også i forbindelse med udarbejdelse af det specifikke ammoniakkrav. Foreningen savner overblik over, hvor store områder, der bliver påvirket af de fremlagte ændringer, samt hvad det vil betyde for de åbne produktionsanlæg med udegående dyr og evt. dybstrøelsessystemer.

Som udgangspunkt anses det økologiske jordbrug som en god produktionsform i særlige sårbare og plejekrævende områder, idet produktionen er mindre intensiv, der ikke må anvendes sprøjtemidler, der ikke må anvendes letopløselige mineralske fosforgødning og ikke økologisk husdyrgødning er under udfasning, anvendelsen af kvælstof er mere restriktiv og fordi husdyrproduktionen kræver afgræsningsarealer. Inden de fremlagte ændringer vedtages, mener foreningen derfor, at det er nødvendigt at have et overblik over, hvad det vil indebære for den økologiske produktion i de områder, der berøres af det specifikke ammoniakkrav.

Foreningen kan kun bakke op om, at der gøres en stor indsats for at reducere ammoniakdepositionen og beskytte ammoniakfølsomme områder, men det er nødvendigt at vide, hvorledes en ensidig indsats på ét område påvirker andre forhold, før der vælges virkemiddel.

Foreningen kunne på mødet med Miljøstyrelsen erfare, at der er etableret et "husdyrreguleringsudvalg", som drøfter en langsigtet strategi for regulering og udvikling af husdyrproduktion i Danmark. Økologien er ikke direkte repræsenteret i udvalget. Det er i sig selv selvfølgelig en fejltagelse, hvis udvalgsarbejdet ikke forholder sig direkte til den økologiske husdyrproduktion i relation til dansk husdyrproduktion og fremtidig regulering. Foreningen kunne forestille sig, at de diskussioner, der vil komme op i den sammenhæng må have en relevans som beslutningsgrundlag for valg af virkemidler i en lov som husdyrgodkendelsesloven og foreslår derfor, at resultatet af arbejdet i husdyrreguleringsudvalget inddrages i udformningen af de endelige

krav.

Det skal også næves, at I forhold til det generelle ammoniakkrav, så er der behov for at husdyrgodkendelsesbekendtgørelsen præciserer i hvilke tilfælde kommunerne kan afvige fra de undtagelser til det generelle ammoniakkrav, der er gjort gældende overfor visse bedriftstyper, jf. bilag 3. i den nuværende bekendtgørelse 294 af 31.3 2009. Foreningen har erfaret, at den mulighed, som afspejler det politiske forlig i 2006 bag Husdyrgodkendelsesloven, ikke er blevet praktiseret af kommunerne. Det har givet problemer for udviklingen af det økologiske landbrug og især ramt producenter, der gerne vil have dyrene i dybstrøelsesstalde.

Opsummeret mener foreningen der er behov for:

1. En samlet oversigt over hvor store og hvilke områder, der påvirkes af det specifikke ammoniakkrav
2. En vurdering af om hensyn til dyrevelfærd, CO2 binding, naturpleje og fremstilling af særlige kvalitetsprodukter som de økologiske kan give grundlag for anden regulering i visse områder
3. Præcisering af hvornår kommunerne kan fravige de undtagelsesmuligheder, der er beskrevet i bilag 3 til bekendtgørelse 294 af 31.3 2009 vedr. det generelle ammoniakkrav

Med venlig hilsen
Sybille Kyed
Økologisk landsforening

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K
Att.: Lidde Bøge Jensen

20. august 2010
LSK

Udkast til forslag til lov om ændring af lov om miljøgodkendelse af husdyrbrug

Med henvisning til Miljøstyrelsens høringsbrev af 11. august 2010 fremsættes hermed bemærkninger fra Dansk Pelsdyravlerforening (DP).

Godkendelsespligt

I henhold til lovforslagets § 1, nr. 6 foreslås en udvidelse af hjemlen i § 17, stk. 2, således at der for bestemte dyrearter kan fastsættes lavere DE-grænser for §§ 10, 11 og 12. Det fremgår af de generelle bemærkninger til § 1, nr. 6, at udvidelse påtænkes anvendt til at sænke godkendelsesgrænsen for minkfarme fra 75 DE til 25 DE. Dermed omfattes ca. 80 % af landets minkfarme af godkendelsespligten i § 11.

En minkfarm med 25 DE har en besætning på 850 årstæver. En farm af denne størrelse svarer til ca. 50 % af en enkeltmandsfarm. Det vil sige, at fritidsfarme med et begrænset økonomisk grundlag omfattes af godkendelseskravet. DP antager, at den nye klassificering i § 11 også vil inkludere brugerbetaling for den kommunale sagsbehandling. Miljøsager af denne type løber for konsulent og kommunal sagsbehandling ofte op i omkring 80.000 kr. Det bemærkes, at alene omkostningerne til sagsbehandling for så små bedrifter bevirker, at der ikke vil blive foretaget udviklende ændringer eller udvidelser af nogen art. Ændringen er således ensbetydende med en langsom afvikling af denne type bedrifter og ikke mulighed for at udvikle miljøteknologien på disse farme. De øgede sagsomkostninger ses ikke inkluderet i afsnit 5 om økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet i lovforslagets generelle bemærkninger.

Af samme afsnit i lovbemærkningerne fremgår, at Miljøstyrelsen forventer, at minkfarmene vil tilpasse sig det generelle ammoniakkrav ved at overgå til daglig udmugning. I det elektroniske ansøgningssystem til husdyrgodkendelserne fremgår, at effekten af en overgang fra ugentlig til daglig udmugning er en reduktion af ammoniakfordampningen på 18 %. Tidligere har styrelsens tekniske arbejdsgruppe til pilotprojektet om standardiserede BAT-vilkår konkluderet, at effekten af samme rettelig er ca. 31 %. DP antager, at styrelsens tilkendegivelse i lovbemærkningerne om daglig udmugning kan tages som udtryk for, at styrelsen nu anerkender konklusionen fra sin egen arbejdsgruppe.

KØPENHAGEN
FUR
15275413

Af de generelle lovbemærkninger fremgår, at erhvervets udgift i forbindelse med overgangen til daglig udmugning vurderes til 6 mio. kr. årligt med en forventet indfasning på alle minkfarme over 10-20 år. Denne beregning er ganske uforståelig set i lyset af, at førnævnte arbejdsgruppe nåede frem til en investeringsudgift på 195 kr. pr. årstæve og en årlige omkostning på ca. 35 kr. pr. årstæve. Med den nuværende danske minkproduktion baseret på godt 2,6 mio. avlstæver medfører kravet en investering på 510 mio. kr. og dertil øgede årlige driftsomkostninger på 91 mio. kr.

Som baggrund for den nye grænse for, hvornår minkfarme er omfattet af § 11, angives erhvervets relativt høje miljøbelastning for så vidt angår ammoniak og fosfor. DP opfordrer til, at nye miljøtiltag gennemgår en grundig proportionalitetsvurdering, således at den beregnede miljøeffekt sættes i forhold til omkostningerne. Derefter kan de ansvarlige politikere på et oplyst grundlag prioritere de miljøtiltag, som giver størst miljøeffekt for pengene.

Introduktionen af differentierede grænser for, hvornår forskellige produktionsgrene er omfattet af godkendelsespligten i § 11 mv. bør desuden underlægges et lighedsprincip vurderet ud fra den enkelte driftsgrens miljøbelastning. Dermed undgås vilkårlig forskelsbehandling af minkfarme i forhold til andre driftsgrene ligeledes med relativt høj ammoniakbelastning eller anden miljødeposition.

Anmeldelsesordning

DP hilser den i § 1, nr. 7 foreslåede ændring til § 17, stk. 3 velkommen, idet der derved skabes hjemmel for en udvidelse af den nugældende anmeldeordning. Minkfarme skal pr. 31.12.2010 alle leve op til skærpede krav om burstørrelser i henhold til bekendtgørelse nr. 1734 af 22. december 2006 om beskyttelse af pelsdyr. Denne type bygningsmæssige udvidelser af minkfarme er pt. omfattet af godkendelseskravene i §§ 10 eller 11 afhængigt af farmens størrelse. På grund af langsom miljøopsagsbehandling, standardmæssige klager fra Økologisk Råd mv. er disse lovbefalede udvidelser strandede i et ingenmandsland mellem miljø- og dyrevelfærdshensyn i lovgivningen, hvorved minkavleren på grund af miljølovgivningen ikke må opfylde dyrevelfærdsløvgivningen. Det kan dermed konstateres, at miljøopsagsbehandling på nogle felter i bedste fald skaber stilstand frem for udvikling, hvilket vel ellers var en af tankerne bag husdyrgodkendelsesordningen. Det er derfor glædeligt, at regeringen nu igen barsler med en anmeldeordning, der forhåbentlig kan løse dette problem.

Hertil skal det dog bemærkes, at ikrafttrædelsestidspunktet er stærkt problematisk, idet lovændringen først træder i kraft pr. 01.01.2011. Af de generelle bemærkninger til § 1, nr. 7 fremgår, at *"med dyrevelfærdsmæssige forbedringer menes ændringer af staldanlæg, som udelukkende har til formål at efterleve lovkrav, der skal indfries efter anmeldeordningens ikrafttræden, til dyrevelfærd eller andre dyrevelfærdsmæssige forbedringer, som ministeren nærmere fastlægger"*

ger i bekendtgørelse". Da de skærpede krav til burstørrelser på minkfarme skal opfyldes senest pr. 31.12.2010 er disse dyrevelfærdsmæssige ændringer ikke omfattet af den kommende anmeldeordning. Dette må bero på en fejl.

DP opfordrer til, at Miljøministeriet i samarbejde med Justitsministeriet finder en brugbar løsning på ovenstående konflikt mellem miljø- og dyrevelfærdslovgivningen, således at minkavlerne sikres mulighed for at opfylde begge lovområder – f.eks. i form af en væsentlig fremrykkelse af anmeldeordningens ikrafttræden eller generelle dispensationer fra burkravene.

DP ser desuden frem til den kommende udmøntning af den foreslåede anmeldeordning, idet de nærmere vilkår heri, vil skabe en lovgiven prioritering mellem dyrevelfærds- og miljøhensyn på de berørte husdyrhold.

Naturtyper omfattet af § 7

Til lovforslagets § 1, nr. 8 bemærkes, at relativt mange pelsdyrfarme af historiske årsager er placeret atypisk sammenlignet med øvrige husdyrhold og dermed desværre også ofte i nærheden af naturtyper omfattet af § 7. Det anslås, at ud af landets 1.401 farme ligger 124 farme indenfor 300 meter og yderligere 316 farme indenfor 1.000 meter til § 7-områder.

Det bemærkes, at med den mest effektive tilgængelige miljøteknologi for minkfarme - daglig udmugning – vil totalbelastningen fra en farm med gennemsnitsstørrelse (2.250 årstæver) være 2,31 kg N/ha/år.

Den negative miljøkonsekvens af ovenstående forhold kan illustreres via følgende scenarie:

En minkfarm (80 DE), som har en godkendelse efter husdyrloven § 11, ligger 350 m fra et § 7 naturområde indenfor et Natura 2000. Godkendelsen blev meddelt 1. juli 2009. Ejeren ønsker nu at udvide sin bedrift med 10 DE, fra de nuværende 80 DE til 90 DE. Bedriften anvender ugentlig tømning af gødningsrender samt 32 cm render, hvilket er den teknologi, der mest udbredt på danske minkfarme. Ved anvendelse af de mest ammoniakreducerende tiltag (BAT) på hele anlægget, vil det betyde at den samlede udledning af ammoniak kan sænkes fra nuværende ca. 3960 kg N/år til ca. 3460 kg N/år. Der er derved tale om en reduktion af ammoniakudledningen på ca. 500 kg N/år. Derved er der ingen merbelastning af det i lovens § 7 nævnte naturområde og der sikres anvendelse af BAT. Total belastningen af det pågældende naturområde vil dog være på ca. 2,0 kg N/ha/år.

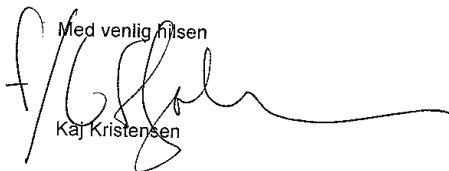
Spørgsmålet er dog, om der kan meddeles tilladelse? Myndigheden skal ved vurderingen af en ansøgning om godkendelse efter § 11, sikre sig at ansøgeren har truffet de nødvendige foranstaltninger for at forebygge og begrænse forureningen ved anvendelse af BAT, jf. § 19,

KOPENHAGEN
FUR
DANSK
PELSDYRAVLERFORENING

nr. 1. Myndigheden skal desuden sikre sig, at husdyrbruget i øvrigt vil kunne drives på stedet uden at påvirke omgivelserne i strid med hensynet til omgivelser jf. husdyrlovens § 19, nr. 2 og § 23, nr. 2. I forhold til det beskyttelsesniveau, som er angivet i godkendelsesbekendtgørelsen bilag 3 punkt 2, vil der være krav om, at merbelastningen ikke overstiger 0,2 – 0,7 kg N/ha/år i nærværende situation, alt efter hvor mange større husdyrbrug der er i nærhed af anlægget og naturområdet. Da der ikke vil være nogen merbelastning af området, synes beskyttelsesniveauet derved overholdt, uden at der som udgangspunkt skal stilles yderligere vilkår, for at overholde de specifikke ammoniakkrav.

Hvis ansøgningen skulle behandles efter den foreslåede husdyrlov, vil kommunalbestyrelsen være nødsaget til at meddele afslag med hjemmel i lovens § 31, da totaldepositionen langt overstiger den tilladte grænse på maksimal 0,7 kg N/ha/år, som foreslået grænse for, hvornår et område vil være væsentlig påvirket. Med de nuværende teknologier vil det ikke være muligt at stille vilkår, der vil kunne nedbringe påvirkningen til den fastsatte grænse. Der vil heller ikke kunne meddeles godkendelse til det ansøgte, såfremt området ligger udenfor Natura 2000, da totaldepositionen ligeledes overstiger 1,0 kg N/ha/år.

Som illustreret kan miljøeffekten af lovforslaget således være negativ, idet positiv udvikling af visse farme hindres.

Med venlig hilsen

Kaj Kristensen

KOPENHAGEN
FUR
FUR

Høringssvar

Hermed fremsendes vore kommentarer til forslag til Lov om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug (Journalnr. MST-1240-00162)

DMU bifalder intentionen i forslaget om at hvis der fremkommer ny viden om effekterne af kvælstof på forskellige naturtyper så vil reguleringen skulle vurderes på ny. En sådan opdatering af viden vil meget sandsynligt kunne forekomme ved en tilbundsgående analyse af de indsamlede NOVANA data.

Der er i lovforslaget forudsat at afgræsning kan kompensere for en øget totaldeposition. Det er dokumenteret at en ved en sådan "kompensationsafgræsning" er kvælstoffjernelsen oftest er meget begrænset. I forbindelse med en eventuel tilskuds fodring vil det ligefrem øger den samlede belastning yderligere. Det vil være afhængigt af hvilke husdyrracer der er tale om og hvorvidt der er tale om relativ kortvarig sommerafgræsning eller om afgræsningen rækker ud over vækstsæsonen. Kompensationsafgræsning vil ligeledes kun være relevant for et begrænset antal naturtyper, hvilket bør præciseres. En afgræsning vil for en række naturtyper som udgangspunkt påvirke et naturområdes struktur positivt.

Med venlig hilsen

Christian Kjær

Forskningschef

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K.

E-mail: mst@mst.dk, cc. lidbi@mst.dk

Landbrug & Fødevarer

Axeltorv 3
DK 1609 København V

T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk

CVR DK 25 52 95 29

Høringssvar til justeret forslag til ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug
Landbrug og Fødevarer takker indledningsvis for at måtte kommentere på det justerede forslag til lov om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.

Helt overordnet skal vi henvise til vores bemærkninger i Landbrug og Fødevarers høringssvar af 6. januar 2010 til forslag til Lov om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.

Det nye udkast indeholder dog en række ændringer i forhold til tidligere, og der er fortsat en række forhold i det justerede forslaget, der er stærkt problematiske, ligesom der er tilføjet nye elementer. Vi vil ikke undlade at gøre opmærksom på, at der er tale om meget væsentlige byrdefulde konsekvenser for husdyrbrug, som vil medføre øgede omkostninger og i yderste konsekvens lukning af husdyrbrug. Vi er også af den opfattelse, at lovforslaget går videre end EU-reglerne foreskriver og intentionerne i Grøn Vækst.

Set i lyset af lovforslagets betydning og den meget korte høringsperiode, forbeholder vi os ret til at komme med yderligere bemærkninger, såfremt en nærmere gennemgang af ændringer giver anledning hertil.

§ 3 natur og skove

Landbrug & Fødevarer anerkender, at der er gjort et forsøg på at klargøre, under hvilke forhold § 3 natur kan betegnes som ammoniakfølsomme og dermed give anledning til, at der stilles krav til merdepositionen. Vi kan dog konstatere, at det med hensyn til skove stadig er op til kommunerne, at afgøre hvorvidt "en række træer" skal være omfattet. Landbrug & Fødevarer finder den nuværende afgrænsning utilstrækkelig. For at få loven til at fungere i praksis er det bydende nødvendigt med en klar og præcis udpegning af de naturtyper inden for ammoniakfølsom § 3 natur og skove. Det er vores opfattelse, at kommunerne ikke har den nødvendig kompetence til at afgøre, om et område er så bevaringsværdigt, at det udløser meget skrappe restriktioner for husdyrproduktionen.

Landbrug & Fødevarer er stadig fuldstændig uforstående overfor, at ansvaret for udpegning af særlig ammoniakfølsom § 3 natur og skove overlades til den enkelte kommune. Det er også inkonsekvent i forhold til kompetencen for udpegning af natur generelt, idet udpegningsgrundlaget i lovforslagets § 7 foretages centralt.

Landbrug & Fødevarer har flere gange forespurgt til konsekvenserne for erhvervet i forhold til ammoniakfølsomt § 3 natur og skove og skal atter anmode om at få dette belyst nærmere. Vores egne opgørelser viser, at det i flere områder vil være vanskeligt at placere eller udvide et husdyrbrug til mere end 500 DE. Dermed vil intentionen med moderniseringen af landbrugsloven, som ifølge Grøn Vækst skal være med til at sikre erhvervets konkurrenceevne, have trange kår som følge af dette lovforslag. I forbindelse med indførelsen af Natura2000 har Skov- og Naturstyrelsen tidligere vurderet, at dette ingen konsekvenser ville få for erhvervet. Efterfølgende blev denne vurdering

Landbrug & Fødevarer repræsenterer landbruget og fødevarerhvervet i Danmark. Organisationen er resultatet af en fusion mellem Landbrugsraadet, Danske Slogterier, Dansk Svineproduktion, Dansk Landbrug med Dansk Landbrugs Medier og Dansk Landbrugsrådgivning, samt væsentlige dele af Mejeriforeningens aktiviteter.

Landbrug & Fødevarer repræsenterer Danmarks største kompetenceklynge med 150.000 beskæftigede og en samlet eksport på mere end 100 mia. kr. årligt.

modificeret til, at eksisterende husdyrproduktioner ikke ville blive berørt. Nu kan Landbrug & Fødevarer konstatere, at dette lovforslag lægger op til, at også de eksisterende husdyrbrug vil blive udsat i forbindelse med ændringer og revurderinger med henvisning til Natura2000. Dette forhold bør fremgå helt klart af bemærkningerne, så konsekvenserne er synlige for politikerne i forbindelse med fremlæggelsen af lovforslaget.

Eksisterende husdyrbrug og overholdelse af de skærpede krav til naturtyper omfattet af § 7

Som noget nyt lægger udkastet op til at indføre en "indfasningsmodel" for eksisterende husdyranlæg, som i dag ikke kan overholde de nye meget skærpede ammoniakkrav. Landbrug & Fødevarer finder modellen helt uacceptabel og direkte i modstrid med aftalen om Grøn Vækst samt de politiske udmeldinger om at støtte udviklingen i udkantsdanmark.

De erhvervsmæssige konsekvenser ved indførelse af "indfasningsmodellen" er ikke vurderet, ligesom det ikke fremgår, hvor mange husdyrbrug der forventes omfattet af "indfasningsmodellen".

En række husdyrbrug er af historiske årsager placeret tæt på naturområder og opererer i dag fuldt lovligt. Flere af disse husdyrbrug med en "uheldig placering" vil ikke længere have mulighed for at udvikle sig eller justere deres produktion for at bevare en rentabel drift – selvom ændringerne eller justeringerne vil reducere deres miljøbelastning.

Den beskrevne "indfasningsmodel" for revurderinger er totalt uacceptabelt indgreb, og den kan på ingen måde siges at tage hensyn til proportionalitetsprincippet eller sikre forudsigelighed i erhvervet. I bemærkningerne er det anført, at "indfasningsmodellen", som udgangspunkt, også skal anvendes ved revurderinger, men at kommunalbestyrelsen i disse sager også skal inddrage proportionalitetsprincippet. Den vægtning, der er tillagt dette forhold i bemærkningerne, er efter vores opfattelse dybt problematisk og forkert.

Det må være en selvfølge, at proportionalitetsprincippet tillægges afgørende vægt, så en virksomhed, der tidligere er godkendt og etableret i tillid hertil, ikke pålægges omkostninger eller direkte må ophøre med produktionen. Beskrivelsen af hvilket niveau, der skal opnås ved henholdsvis første og anden revurdering bør udgå af bemærkningerne, idet det realistisk opnåelige skal vurderes konkret i den enkelte sag under iagttagelse af proportionalitetsprincippet og med den forudsætning, at det ikke er hensigten at lukke anlæg. Såfremt der ønskes en tilgang, der udløser tab eller lukning, er der tale om ekspropriation. I medfør af § 19 i Naturbeskyttelsesloven er der allerede taget stilling til at et sådan forhold vil udløse erstatning. Vi finder derfor at kravet som en omgåelse af Naturbeskyttelsesloven og i direkte modstrid med dens bestemmelser og intentioner.

Problemstillingen kan illustreres ved konkrete eksempler;

"Et miljøgodkendt kvægbrug på ca. 500 DE med et 4 år gl. staldanlæg er beliggende ca. 200 m fra et § 7 område. Ved første revurdering vil det blive pålagt en investering på ca. 870 kr. pr. ko årligt, hvilket er 4-5 gange højere end det proportionalitetsniveau der er fastlagt for BAT, og dermed væsentligt højere end branchens økonomiske formåen. Ved anden revurdering vil kvægbruget blive tvunget til at reducere produktionen med 50 %, svarende til en årlig udgift for den resterende produktion på ca. 5.000 kr. pr. ko årligt. Det er yderst tvivlsomt om det er muligt at skaffe investorer til første revurdering. Skal bedriften have nogen fremtid, skal den fyldes".

"en æggproducent med kombineret æg- og oprætsproduktion med 60.000 årshøner og 60.000 stykker opdræt (svarende til 403 DE pr. år) er beliggende 80 meter fra natura 2000 område og skal revurderes i 2013. Nudriften giver anledning til en total N deposition i det beskyttede område på 14,35 kg/ha. Ifølge lovforslaget vil beskyttelsesniveauet for naturtypen fra 1. januar 2011

være en totaldeposition på 0,4 kg N/ha. Med indfasningsmodellen kan der accepteres en totaldeposition ved første revurdering på 7,4 kg N/ha. For at nå reduktionsmålene har Videnscenter Fjerkræ følgende forslag:

- For at nå 2013-målet nedlægges hønnikeproduktionen og gødning fra ægproduktionen fjernes løbende, så der ikke er noget gødningslager på ejendommen. Alene det tabte dækningsbidrag i hønnikeproduktionen udgør 300.000 kr. pr. år, dertil kommer udgifter til at fjerne gødningen
- For at nå 2020-målet med besætningstilpasning skal ægproduktionen stort set nedlægges (reduceres fra 60.000 årshøner til 4.700 årshøner). Alternativt skal der (udover nedlæggelse af hønnikeproduktionen) installeres fuld luftrensning. Investering udgør 1,6 million og driftudgiften er 800.000 pr. år. "

Ud over at give stor usikkerhed i erhvervet vil forslaget have betydning for fremtidige investeringsmuligheder. Bl.a. vil det blive meget vanskeligt at få belånt fremtidige investeringer i animalsk produktion.

Landbrug & Fødevarer fremsender i øvrigt gerne yderligere oplysninger om de konkrete eksempler, såfremt Miljøstyrelsen ønsker dette.

Kommunernes mulighed for at give afslag

Landbrug & Fødevarer finder det helt uacceptabelt, at det fastholdes, at kommunerne skal have mulighed for at meddele afslag på en ansøgning. Dermed undergraves hele ideen om at lave klare og ensartede regler.

Såfremt det af hensyn til habitatdirektivet er nødvendigt, at der i forbindelse med Natura2000 områder skal forefindes en sådan mulighed, bør der være fuldstændig klarhed over hvilke tilfælde, der er tale om. Muligheden bør endvidere indsnævres til udelukkende at omfatte lovens § 7 stk. 1 nr. 1. Samtidigt bør det ikke være op til den enkelte kommune at kunne meddele afslag. Denne mulighed bør udelukkende være op til den statslige myndighed, der har udpeget det konkrete Natura2000-område, idet de har den nødvendige viden om, hvad der konkret ligger til grund for udpegningen.

I forhold til § 3 natur og skove er det totalt ulogisk at kunne give afslag med henvisning til ammoniakbelastningen, idet det er vurderet, at en merdeposition på 1 kg ikke vil have nogen effekt miljømæssig effekt.

Anmeldeordninger

Landbrug & Fødevarer ser frem til en snarlig indførelse af anmeldeordninger og skal opfordre til, at de nødvendige bekendtgørelse kan træde i kraft med lovens vedtagelse i Folketinget.

For visse dyregrupper er etablering af anmeldeordninger særligt presserende. Eksempelvis træder nye dyrevelfærdskrav for mink allerede i kraft allerede ved årsskiftet 10/11. Landbrug & Fødevarer forventer, at der hurtigt findes en løsning på denne problemstilling.

Nye krav om godkendelsespligt for Mink

Det fremgår af forslaget, at det er intentionen at sænke godkendelsesgrænsen for pelsdyr, således at 25 DE udløser krav om godkendelse efter § 11.

Landbrug & Fødevarer henviser til de uddybende bemærkninger i høringssvaret fra pelsdyrbranchen, men skal ikke undlade at gøre opmærksom på, at et godkendelsesforløb er meget administrativt tungt for både minkavleren og kommunen. Der er tale om meget små virksomheder, som

skal igennem en godkendelse. Set i lyset af Regeringens indsats med at reducere erhvervslivets byrder med 25 % (AMVAB), og at der er nedsat et husdyrreguleringsudvalg, netop i erkendelse af at husdyrgodkendelser er en stor administrativ byrde, skal vi opfordre til at genoverveje dette forslag.

Landbrug & Fødevarer savner i øvrigt en vurdering af de erhvervsmæssige konsekvenser, herunder en opgørelse af de øgede administrative byrder og den brugerbetaling som en overflytning til § 11 medfører.

De erhvervsmæssige konsekvenser

Landbrug og Fødevarer er af den opfattelse, at de erhvervsmæssige konsekvenser er for mangelfuldt beskrevet.

Det er i bemærkningerne under pkt. 5 om de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet anført, at de skærpede krav vedrørende ammoniak i økonomisk henseende vil svare til de krav, der under alle omstændigheder vil følge af Natura2000-planerne. Vi skal ikke undlade, at gøre opmærksom på, at ved indførelsen af Natura2000 blev erhvervet lovet, at dette tiltag ikke ville medføre omkostninger.

Vi er helt uforstående overfor, at der henvises til, at de skærpede og omkostningsfulde ammoniakkrav i medfør af denne lov vurderes omkostningsneutrale for erhvervet med henvisning til Natura2000. Med de foreslåede bestemmelser bliver de økonomiske omkostninger ved medlemsstatens forpligtelse i medfør af habitatdirektivets artikel 6, stk. 2 i betydelig omfang blive væltet over på de enkelte husdyrbrug, hvilket ikke findes rimeligt.

Det er i øvrigt heller ikke korrekt, at alle kravene ville være indført med Natura2000. Med de nugældende regler vil der i sager i medfør af § 10 alene skulle foretages en vurdering af den ændring eller udvidelse, der ansøges om. I disse sager vil der således ikke skulle ske en vurdering af den totale deposition fra det omhandlede husdyrbrug. Ved ændring eller udvidelse af husdyrbrug, der i dag har en godkendelse i medfør af § 11 eller § 12, vil det også alene være ændringen eller udvidelsen, der skal behandles i sagen og således alene påvirkning herfra, der kan omfattes af vilkår.

Øvrige bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug

Ad § 1, nr. 2

For at undgå misforståelser i forhold til den indledende formulering i § 1 nr. 2 vil det være hensigtsmæssigt at tydeliggøre i bemærkningerne, at bestemmelsen ikke indebærer restriktioner angående stald eller gødningsopbevaringsanlæg, der i deres helhed er beliggende udenfor de beskrevne områder og udenfor en afstand på 10 m fra disse.

Ad § 1 nr. 4

Den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 4 indeholder et forbud mod etablering af beholdere til opbevaring af flydende husdyrgødning indenfor 100 m fra åbne vandløb og søer med et areal større end 100 m². Ifølge lovens § 9, stk. 3 er det muligt at dispensere fra dette afstandskrav, hvis overholdelse af dette ikke er mulig. Det anførte afstandskrav på 100 m vil i en række tilfælde indebære, at det ikke vil være muligt at etablere en sådan beholder i tilknytning til den hidtidige bebyggelse på ejendommen.

En udflytning i forhold til den hidtidige bebyggelse vil kunne indebære et landskabeligt problem afhængigt af de konkrete omstændigheder. Det foreslås, at det også skal være muligt at dispensere

fra afstandskravet på 100 m, hvis væsentlige landskabelige hensyn taler for dette, og det er muligt ad anden vej at sikre mod risiko for forurening. Det må vurderes, om det forudsætter en ændring af formuleringen af § 9, stk. 3, eller om det vil kunne klares ved bemærkninger til bestemmelsen.

Ad § 1, nr. 7

I bemærkningerne til denne bestemmelse omtales indførelse af en anmeldeordning ved væsentlige dyrevelfærdsmæssige forbedringer. I den forbindelse omtales ombygninger og bygningsmæssige ændringer. Det påpeges, at der er krav om dyrevelfærdsmæssige forbedringer i form af bedre plads til dyrene. Det bør derfor anføres, at det også er muligt at foretage nybyggeri, når dette er nødvendigt for at opretholde uændret produktion. Det bemærkes, at der er tale om en anmeldeordning, hvor det kan vurderes, om et sådant byggeri vil kunne indebære landskabelige problemer, og det er forudsat, at der i øvrigt ikke sker en øget miljømæssig belastning.

Det er anført, at det er hensigten, at ministeren undtager visse ændringer fra godkendelsespligt, hvor husdyrbruget skifter dyretype. Det foreslås, at ministeren også skal have mulighed for at undtage visse ændringer, hvor husdyrbruget skifter dyreart.

Kumulationsmodellen

I afsnit 3.1.2.2. anføres der en beskrivelse af en kumulationsmodel. For husdyrbrug udover 1000 m er det husdyrbrug over 500 DE, som påvirker med over 0,3 kg N/ha, der indgår. Det forstås således, at det er en påvirkning på 0,3 kg N/ha i det mest kritiske naturpunkt, der er beskrevet i den følgende tekst. I den tekst er det anført, at afstanden måles i forhold til det mest kritiske naturpunkt i forhold til det fastlagte beskyttelsesniveau i de ammoniakfølsomme naturtyper i Natura 2000-området. Det antages, at der med det mest kritiske naturpunkt tænkes på det mest kritiske naturpunkt i forhold til det ansøgende husdyrbrug. Hvis denne antagelse er korrekt, bør det præciseres i teksten, at den skal forstås således.

Regelmæssig revurdering

I forhold til den beskrevne model for revurderinger skal det bemærkes, at der omtales "den regelmæssige revurdering" og "den efterfølgende regelmæssige revurdering". Det er uklart, hvad der forstås ved den regelmæssige revurdering, og hvordan dette tænkes håndteret i praksis. I forhold til tillægsgodkendelser vil der ifølge de nugældende regler skulle foretages en såkaldt regelmæssig revurdering efter den samlede godkendelse og efter hver tillægsgodkendelse, der herefter er meddelt. Der kan således være tale om regelmæssige revurderinger af forskellige dele af husdyrbruget med forholdsvis korte mellemrum. Det foreslås derfor, at den første revurdering, hvor der kan ske skærpelse af det specifikke ammoniakkrav først kan ske 8 år efter reglernes ikrafttræden. Den efterfølgende regelmæssige revurdering kan, hvor der kan ske yderligere skærpelse af det specifikke ammoniakkrav, tidligst ske 10 år efter den ovennævnte revurdering.

Vurdering i henhold til habitatdirektivet skal alene være af det aktuelle projekt, og ikke det samlede husdyrbrug

Den omfattende skærpelse af krav til ammoniakdeposition ved overgang fra at vurdere merdeposition til at se på totaldeposition vil ifølge bemærkningerne som altovervejende hovedregel være tilstrækkelig til at undgå væsentlige miljøpåvirkninger med ammoniak. Dette ændrer ikke ved, at der i de enkelte sager alligevel skal foretages en konkret vurdering, som det eksempelvis er beskrevet i vadehavsdømmen. Det vil ifølge den nuværende praksis kunne medføre afslag i enkelte tilfælde.

Et projekt i henhold til Habitatdirektivet er alene den ansøgte ændring, udvidelse eller etablering og ikke det samlede husdyrbrug. At foretage en samlet vurdering af husdyrbruget er ikke en nødvendighed i henhold til Habitatdirektivet og en væsentlig overimplementering. I sammenhæng med det

foreliggende forslag, der skærper beskyttelsen af Natura 2000-områder, foreslås det, at det at den danske lovgivning indrettes, så der også i henhold til de danske regler skal foretages en vurdering i henhold til habitatdirektivet alene af det aktuelle projekt, og ikke det samlede husdyrbrug.

Landbrug og Fødevarer står naturligvis til rådighed ved eventuelle spørgsmål og uddybninger og ser frem til en fortsat konstruktiv dialog omkring lovforslaget og implementering heraf.

Med venlig Hilsen

Niels Peter Nørring
Direktør, Miljø og Energi

Dato: 18. december 2010

Arkiv: N:\7 Eksterne interessenter\7-2 Ministerier og styrelser\MIM\Miljøstyrelsen

Miljøstyrelsen

Strandgade 29

1401 København K

lidbj@mst.dk

Danmarks Naturfredningsforenings høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.

Danmarks Naturfredningsforening har modtaget ovennævnte udkast til høring. Med hensyn til ændringerne omkring reglerne for ammoniak, vil vi henvise til vores høringssvar af 6. januar 2010.

Med hensyn til ændringerne for pelsdyrproduktion, kan vi kun bifalde, at grænserne for miljøgodkendelser nu sættes til 25 DE. Dette har fra vores side været et længe næret ønske og vi hilser derfor ændringen med tilfredshed.

Vi hilser også med tilfredshed, at der nu kommer en forbudszone på 100 meter for etablering af gylletanke i forhold til åbne vandløb. Vi vil dog påpege, at lukkede vandløb kan være en lige så effektiv transportvej for gylle, hvorfor forbuddet også burde have omfattet disse.

Med venlig hilsen

Thyge Nygaard

Tlf. 31 19 32 59, tny@dn.dk

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Departementet

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen
mst@mst.dk
att: Lidde Bagge Jensen
lidbj@mst.dk

Den 19. august 2010
Sagsnr.: 3216
Ref.: 1.4. /Carp
Tlf: 33 92 42 85
E-mail: carp@fvn.dk

Fødevareministeriets svar på Miljøstyrelsens høring over udkast til lov om ændring af lov om miljøgodkendelse m.v. af husdyrbrug.

Generelt skal Fødevareministeriet bemærke:

Den egentlige høring af husdyrloven fandt sted omkring årsskiftet 2009/10. Fødevareministeriet afgav i den forbindelse bemærkninger og henviser hertil.

Lovforslaget har efterfølgende været drøftet bilateralt mellem Fødevareministeriet og Miljøministeriet, herunder på ministerniveau. En række af Fødevareministeriets bemærkninger ses at være indarbejdet i det foreliggende lovforslag.

Fødevareministeriet må dog på baggrund af det hidtidige arbejde og drøftelser lægge til grund, at det foreliggende udkast til lovforslag alene implementerer elementerne i Grøn Vækst 1.0, således at implementering af elementet i Grøn Vækst 2.0 om en anmeldeordning for udnyttelse af ledig staldkapacitet ("fulde stalde") planlægges indarbejdet i forslaget inden fremsættelsen. Fødevareministeriet bidrager gerne hertil.

Med dette udgangspunkt har Fødevareministeriet følgende bemærkninger til lovforslaget:

Opdeling af naturområder (§3-områder)

I henhold til lovforslagets bemærkninger vil det i en bekendtgørelse blive fastlagt, hvilke konkrete naturtyper, der vil indgå i afgrænsningen af arealer, hvor der vil blive stillet krav om en maksimal merdeposition på 1 kg N/ha ("kategori III-natur").

Der henvises i den forbindelse til tidligere truffet beslutning om, at Miljøministeriet udarbejder et notat om konsekvenserne ved ammoniakreguleringen, herunder særligt vedrørende § 3-områder, og at der udarbejdes forslag til konkret udmøntning af bekendtgørelsen samt at begge dele skulle forelægges snarest muligt efter sommerferien. Det er besluttet, at der i arbejdet sker inddragelse af Fødevareministeriet og relevante interesseorganisationer. Fødevareministeriet imødeser derfor nyt omkring dette arbejde.

Indfasning i forhold til eksisterende produktion ("nu-drift")

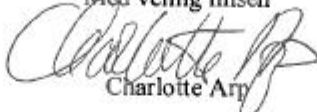
Fødevareministeriet finder det ikke rimeligt, at der som en ny foranstaltning i forhold til hidtidige udkast til lovforslag skal ske revurdering af landbrugsbedrifter, der i dag ikke er omfattet af krav om revurdering; og at de pågældende bedrifter skal leve op til det fulde ammoniakkrav efter 8 år. Fødevareministeriet finder at kravet bør udgå, eller alternativt, at der bliver fastsat en betydelig længere frist.

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at kommunalbestyrelsen ved revurdering skal inddrage proportionalitetsprincippet. Fødevareministeriet kan ikke tilsluttes sig lovforslagets bemærkning om, at den successive skærpelse af ammoniakkravet i sig selv tager højde for proportionalitetsprincippet og at behovet for individuelle vurderinger hermed mindskes. Fødevareministeriet finder, at denne indskrænkning i anvendelse af proportionalitetsprincippet skal udgå, og at det i stedet skal fremgå af lovforslaget, at det i kommunernes forvaltning skal sikres, at virksomheder, der ligger uheldigt set i forhold til sårbar natur, ikke kommer unødigt i klemme, samt at indfasning af de skærpede krav ikke i sig selv må udløse virksomhedslukninger.

Øvrige problemstillinger

Som bekendt, vil der fra 1. januar 2011 gælde nye og skærpede EU-krav til burstørrelse for minkfarme. En anmeldeordning for minkfarme i medfør af lovforslaget kan først forventes at træde i kraft efter 1. januar 2011, hvorfor minkfarmene vil komme i klemme. Fødevareministeriet skal derfor kraftigt opfordre Miljøstyrelsen til at gå i dialog med Justitsministeriet, for derved at finde en overgangsløsning rettet mod situationen for pelsdyrbrug, indtil husdyrlovens anmeldeordning træder i kraft senere i 2011.

Med venlig hilsen

Charlotte Arp